

prima instanță, Judecătoria Cahul
judecător: D. Fujenco
instanța de apel, Curtea de Apel Cahul
judecători: V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva

dosarul nr. 3ra-1226/2017

Î N C H E I E R E

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Iulia Sîrcu
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Vest-Resurs”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu răspundere limitată „Vest-Resurs” împotriva Biroului Vamal Cahul cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 23 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Biroul Vamal Cahul, casată hotărârea Judecătoria Cahul din 20 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 17 decembrie 2014, reclamanta SRL „Vest-Resurs” a depus în instanța de contencios administrativ cererea de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Cahul (ulterior reorganizat în Biroul Vamal Sud) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna octombrie anul 2014 Biroul Vamal Cahul a efectuat controlul ulterior asupra respectării de către SRL „Vest-Resurs” a legislației Vamale în partea folosirii bunurilor importate în Republica Moldova cu acordarea de facilități fiscale și Vamale în partea folosiri bunurilor importate în Republica Moldova.

În rezultatul controlului a fost întocmit procesul-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului post-vămuire nr. 15/2/1 din 14 octombrie 2014, prin care s-a concluzionat că “ ... conform prevederilor art. 35 Cod Vamal în temeiul art. 127⁴ alin. (1), art. 127⁵ alin. (1) lit. c), art. 127¹³, art. 129 al Codului Vamal, au fost calculate obligațiile vamale în valoare totală de 54 443, 29 lei către plătitorul vamal „Vest-Resurs” SRL. Cuantumul drepturilor de import a fost

stabilit pe baza elementelor de taxare, iar majorarea de întârziere din momentul înstrăinării mărfii ”.

Indică reclamantul că a înaintat Biroului Vamal Cahul obiecții împotriva procesului-verbal enunțat, acestea însă nu au fost luate în considerație.

Astfel, la 24 octombrie 2014 a fost întocmit actul de audit post-vămuire nr. 15/5, prin care Biroul Vamal Cahul a confirmat concluziile, expuse în procesul-verbal de examinare preliminară.

În modul prevăzut de art. 202⁴ Cod Vamal la 06 noiembrie 2014 SRL „Vest-Resurs” a contestat Actul de audit post-vămuire nr. 15/5 la Serviciul Vamal, informând despre aceasta Biroul Vamal Cahul.

Precizează reclamantul că Biroul Vamal Cahul cu încălcarea procedurii stabilite de legislația vamală și anterior examinării contestației, după expirarea termenului pentru înaintarea contestațiilor, la 07 noiembrie 2014 a emis Decizia de regularizare nr. 88, prin care a efectuat în privința SRL „Vest-Resurs” calcularea drepturilor de import.

Considerând decizia de regularizare nr. 88, neîntemeiată și emisă cu încălcarea legii în conformitate cu art. 289 Cod Vamal a contestat-o. Prin răspunsul nr. 28-11/15585 din 01 decembrie 2014 contestația înaintată a fost respinsă.

Astfel, susține reclamantul că actul de audit post-vămuire nr. 15/5 și decizia de regularizare nr. 88 din 07 noiembrie 2014 sunt neîntemeiate, contravin legislației și urmează a fi casate.

Or, conform Deciziei contestate SRL „Vest-Resurs” a încălcat legislația vamală prin înstrăinarea în temeiul Contractului nr. 20/02-2012 din 20 februarie 2012 a celor trei autovehicule (Renault Kangoo Rapid nr. de înmatriculare XXXXX (șasiu XXXXX), Renault Kangoo Rapid nr. de înmatriculare. XXXXX (șasiu XXXXX), Renault Kangoo Rapid nr. de înmatriculare XXXXX (șasiu XXXXX), importate de către SRL „Vest-Resurs” în iunie 2009 cu aplicarea facilităților vamale în legătura cu includerea acestora în capitalul social.

Astfel, Biroul Vamal Cahul a concluzionat, că înstrăinarea autovehiculelor a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 35 Codul vamal, în conformitate cu care utilizarea mărfurilor pe parcursul a cel puțin 3 ani în alte scopuri decât cele prevăzute pentru aplicarea drepturilor de import reduse sau zero este permisă cu condiția achitării drepturilor de import, deoarece autovehiculele au fost înstrăinate și excluse din capital pînă la expirarea termenului de trei ani și anume la 20 februarie 2012.

Deci poziția pârâtului referitor la încălcarea prevederilor art. 35 al Codului vamal este neîntemeiată, deoarece Biroul Vamal a determinat greșit momentul înstrăinării autovehiculelor.

Or, autovehiculele au fost înstrăinate doar la data de 01 iulie 2012, în baza facturii fiscale nr. FB 2780836 și pentru toată această perioadă au continuat să se afle în proprietatea și la balanța reclamantului.

Mai mult, acest fapt se confirmă și prin adeverința nr. TC 0006334 din 17 noiembrie 2014, eliberată de ÎS CRIS „Registru”, conform căreia autovehiculele în litigiu pînă la data de 07 august 2012 au fost înregistrate după SRL „Vest Resurs”.

Concluzionează reclamantul, că în realitate, autovehiculele au fost înstrăinate la data de 01 iulie 2012, adică după expirarea termenului de 3 ani din momentul importului și, prin urmare, deja se aflau în afara supravegherii vamale, care potrivit art. 35 al Codului vamal a încetat la data de 04 iunie 2012 și 24 iunie 2012 respectiv, înstrăinarea acestora, nu a constituit încălcarea vamală.

Totodată indică reclamantul că în scopul executării Deciziei de regularizare nr. 88 din 07 noiembrie 2014, Biroul Vamal Cahul a încasat din contul companiei „Vest-Resurs” SRL suma de 54 443,29 lei.

Cere SRL „Vest Resurs” anularea deciziei de regularizare nr. 88 din 07 noiembrie 2014.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 20 iulie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vest Resurs” împotriva Biroului Vamal Cahul cu privire la anularea deciziei de regularizare nr. 88 din 07 noiembrie 2014 a fost admisă, s-a anulat decizia de regularizare nr. 88 din 07 noiembrie 2014 emisă de Biroul Vamal și s-a obligat Biroul Vamal Cahul să restituie în contul Companiei „Vest Resurs” SRL, suma încasată în urma executării deciziei de regularizare nr. 88 din 07 noiembrie 2014 în mărime de 54 443, 29 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanței, la 22 iulie 2015 Biroul Vamal Cahul a depus cerere de apel, împotriva hotărârii Judecătorei Cahul din 20 iulie 2015, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătorei Cahul cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 23 martie 2017, a fost admis apelul declarat de Biroul Vamal Cahul, casată hotărârea Judecătorei Cahul din 20 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 29 mai 2017, Curtea de Apel Cahul a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 151).

La 26 iulie 2017, SRL „Vest Resurs”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea hotărârii Judecătorei Cahul din 20 iulie 2015.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Vest Resurs”, la 26 iulie 2017, declarat în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată participanților la proces, conform scrisorii de însoțire la 29 mai 2017, însă dovada că a fost recepționată de recurent și la ce dată lipsește.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, și pasibilă casării deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material.

Totodată, susține că prin Adeverința RC 0006334 din 17 noiembrie 2014, eliberată de ÎS CRIS „Registru” se confirmă că autovehiculele în litigiu pînă la data de 07 august 2012 au fost înregistrate după SRL „Vest Resurs”.

Or, autovehiculele în litigiu au fost înstrăinate deja după expirarea termenului de trei ani din momentul atribuirii facilității fiscale, și prin urmare, nu poate fi invocată încălcarea art. 35 din Codul Vamal.

Specifică recurentul că în actul audit post-vămuire nr. 15/5/14 din 24 octombrie 2014, au fost invocate prevederile art. 35 Cod Vamal, în vigoare la momentul importului și nu ale legii în vigoare la momentul înstrăinării bunurilor.

În acest context consideră hotărârea Judecătorei Cahul din 20 iulie 2015 legală și întemeiată, care urmează a fi menținută, iar decizia contestată neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept material.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 05 octombrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Biroului Vamal Sud (Cahul) cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Iar, la 02 noiembrie 2017, Biroul Vamal Sud (Cahul) a depus referință la cererea de recurs, prin care și-a exprimat opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, SRL „Vest Resurs”, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Vest Resurs”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Vest Resurs”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Iulia Sîrcu

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat